

Jan: „Ga gano měńach, až jo Robinson zeky dopokńony we dobrem a jo mogł Bog jogo něto sašej k starejšchyma pschiwjascz. Nan pak měńascho, až jo to jano sachopěnk we dobrym. Nět wizm, až Robinson žednogo pschawego dowěreńa k Bogu nana a až hyschczi nějo zeky polěpschony.“

Nan: To jo wěrnno! We statkach a wošebne we sažaržanju pschi tužnych, negluznych tschojenach se pokazo, lez jo złowek wěrnny kschesczijan, abo nějo. Robinson žěscho, ako běscho šlyńzko gorěj sejško, domoj hogleđat. Ale kaš se žiwascho, ako šwoje tschi wojzki tam bjažuze namaka. Ako to wizešcho, stupichu jomu dsy do wozowu a se žekowneju hutšchobu poglědnu won k něbjam. Potom žěscho k šwojej jamě a namaka, až tež tudy dawno tak welika nějo, aš běscho se hubojaš. Togo jamy wěrch že běscho kamenišchczo bylo, to deře lažascho do welich kušow šbite we jamě a běscho wele peršcheńa šobu ternuło, ale to schytno dajo se hurumowasch a psches to bužo jama jan hyschczi wětscha. Žož Robinson dalej posna, to napoźni jogo s hutšchobnym žekom pscheschimo Boga. Won něto na wěrchu šwojeje jamy huphta, až perwejšchy wěrch něbėscho twarže stojak, ale welike ryzhny měš. Niz něbėscho togodla wěsczejšche, až won by raš šam wot se dołoj padnuš. To Bog ten kněš we šwojom schogowěženju snajascho a předkuwen wizešcho, až wěrch bužo se dołoj grimnuš, dyž Robinson rowno nutschy bužo hysch. Dokulž pak běscho Bog Robinsonu dlejšche žyweńe wotměriš, ga dejascho podšemške bobotańe a